

selig Stigning i Militærbevillingerne, og tilsidst endte det i Sommeren 1909 med en Militærordning, efter min Mening ud over alle Grænser, med Militærbevillinger, som Danmark ikke har Raad til at udrede. Jeg skal nu tillade mig at opholde mig lidt ved Tiden mellem 1905 og 1909, og jeg vil meddele Resultatet af de militære Budgetter.

Paa Finansloven for 1905—1906 er der paa § 22 bevilget 10,828,990 Kr. 02 Øre, paa § 26 V. 206,700, paa § 23 I. 5,278,559 Kr. 92 Øre, paa § 26 VI. A. 417,000. Der til kommer saa paa Tillægsbevillingsloven, § 22: 128,215 Kr. 66 Øre og paa § 23 I.: 42,526 Kr. 42 Øre og paa § 26 VI. 6,488 Kr., altsaa i alt paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven 16,908,480 Kr. 02 Øre. Paa næste Aars Finanslov for 1906—07 ere Tallene følgende: paa § 22 11,404,144 Kr. 27 Øre, § 26 V. 206,700 Kr., paa § 23 I. 5,316,845 Kr. 60 Øre, paa § 26 VI. A. 368,000 Kr., paa Tillægsbevillingslovens § 22: 634,945 Kr. 97 Øre, § 26 V. 122,000 Kr., paa § 23 I. 113,783 Kr. 61 Øre og paa § 26 VI. 497,450 Kr. 16 Øre, tilsammen 18,663,869 Kr. 61 Øre. Saa komme vi til Finansloven for 1907—08: paa § 22 12,149,703 Kr. 71 Øre, paa § 26 V. 206,700 Kr., paa § 23 I. 5,654,831 Kr. 68 Øre, paa § 26 VI. A. 368,000 Kr. og paa Tillægsbevillingslovens § 22: 511,830 Kr. 55 Øre, paa § 26 V. 114,333 Kr. 33 Øre, paa § 23 I. 63,129 Kr. 74 Øre og paa § 26 VI. 157,850 Kr. 05 Øre, i alt 19,226,379 Kr. 06 Øre. Paa Finansloven for 1908—09 var der paa § 22 13,247,533 Kr. 33 Øre, § 26 V. 206,700 Kr., paa § 23 I. 5,745,092 Kr. 27 Øre, paa § 26 VI. A. 368,000 Kr. og paa Tillægsbevillingslovens § 22: 594,521 Kr. 09 Øre, paa § 26 V. 56,500 Kr., paa § 23 I. 218,698 Kr. 57 Øre og paa § 26 VI. 118,177 Kr. 40 Øre, tilsammen 20,555,222 Kr. 66 Øre. Saa have vi endelig Finansloven for 1909—10, hvor Tallene ere: paa § 22 13,283,311 Kr. 50 Øre, paa § 26 V. 206,700 Kr., paa § 23 I. 5,964,213 Kr. 22 Øre og paa § 26 VI. A. 368,000. Her har jeg ikke faaet Tallene opgjorte for Tillægsbevillingslovforslaget, men jeg har tilladt mig at anslaa det til omtrent samme Beløb som paa indeværende Tillægsbevillingslov, nemlig 1 Mill. Kr. Det vil sige tilsammen 20,822,224 Kr. 72 Øre.

Naar vi gaa ud fra 1905—06, der har en samlet Bevilling til Militærudgifterne paa Finanslov og Tillægsbevillingslov af 16,908,480 Kr. 02 Øre og drager dette Beløb fra Bevillingerne for 1909—1910: 20,822,224 Kr. 72 Øre, ser man, at der er blevet en Stigning i Militærudgifterne paa 3,913,744 Kr. 70 Øre, altsaa omtrent 4 Mill.

Jeg skal om denne Stigning i Militærudgifterne paa de forskellige Finanslove og om det radikale Venstres Stilling sige, at allerede paa den første Finanslov tog de to Medlemmer, der sad i Finansudvalget paa det radikale Venstres Vegne, den nuværende højtærede Konseilspræsident og K. M. Kristiansen Beder, Forbehold med Hensyn til de militære Budgetter, og det samme blev gjort paa de følgende Aars Finanslove af det radikale Venstres Repræsentanter i Finansudvalget, nemlig den nuværende højtærede Forsvarsminister og den nuværende højtærede Konseilspræsident. De skrive: „Mindretallet vil derfor som de foregaaende Aar afholde sig fra Deltagelse i Afstemningen over Finanslovforslagets Militærbevillinger“. Jeg mener derfor, at det radikale Venstre har Ret i at fralægge sig Skylden for Stigningen af Militærbevillingerne paa disse Finanslove.

Men jeg kommer nu til det ærede Medlem fra Æbeltoft, der i Eftermiddags udtalte: De Herrer stemte for alle de militære Love, der inden 1908—09 havde nogen finansiell Betydning. (*Ordføreren* [N. Neergaard]: Med Undtagelse af Løjtnantslønningerne!) Ja, med Undtagelse af Løjtnantslønningerne. Det gør mig ondt, at et Medlem af Folketinget, der ellers plejer at være saa saglig og at have sine Papirer i saa god Orden som det ærede Medlem, ved denne Lejlighed er ganske vild paa Kareten. Dersom det ærede Medlem havde undersøgt Forholdene, vilde han have set, at der fra 1905 til 1909 er en stor Mængde særlige Love med Stigning i de militære Udgifter, som det radikale Venstre ikke har stemt for. Og da jeg antager, at det ærede Medlem ikke har haft Tid og Lejlighed til at undersøge Forholdet, skal jeg tillade mig at give det ærede Medlem og øvrige Medlemmer af Tinget, der maaske heller ikke have undersøgt det, en lille